

Sygdom, han ikke vidste Besked med selv, og som Lægerne ikke noget Sted har faaet Kendskab til, før han kom ind paa Sygehuset i København. Den Slags let-sindige Paastande kan man sagtens slynge ud; men tror man ad den Vej at kunne skabe Modvillie mod Hæren, tager de Herrer fejl. Det forekommer mig, at det snarere maa vække Harmé, at et Parti benytter sin Presse til næsten daglig at fremsætte de mest urigtige og urimelige Meddelelser. Naar jeg siden Generalstrejken har læst „Social-Demokraten“, har jeg næsten maattet tro, at dette Blad ledes af Syndikalister, eller at det er den Slags Mennesker, der er Medarbejdere. Af hvad jeg har oplyst om den Journalist ved „Social-Demokraten“, der kom for at foretage en Undersøgelse og faa en Forhandling med Korporal A. C. Hagedorn, vil man se, hvad det er for Historier, der bringes til Torvs paa ganske løst Grundlag.

Ordføreren (J. A. Hansen): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at de socialdemokratiske Blade i Almindelighed havde stor Vanskelighed ved at faa de Oplysninger, de søgte i Anledning af Klager, der indløb. Jeg tror, at disse Vanskeligheder noget bunder i, at man henvender sig ikke dér, hvor man kan faa Besked, men dér, hvor man venter at kunne hente Agitationsstof. Hele den Affære, her er omtalt, er nu mundet ud i en Anklage mod en Militærlæge i København. Men hvad er det, Sagen har været lagt op til i „Social-Demokraten“? Den har været lagt op til et stort Angreb paa Befalingsmændene i Sønderjylland. De er blevet beskyldt for at have tilføjet Soldaterne Overlast og for at have overanstrengt den Soldat, der her er Tale om. Heri er der, som oplyst, ikke Gnist af Sandhed. Denne Soldat har været behandlet med den allerstørste Omsorgsfuldhed og Paapasselighed af Befalingsmændene i Sønderjylland. Det er Sandheden i denne Sag. Der bliver ikke Ro om den Sag, siger det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, før den er oplyst. Sagen er oplyst, men der bliver ikke Ro alligevel. Der bliver ikke Ro om den Slags Sager, saa længe det er en Venstremand, der er Forsvarsminister. Naar det er en radikal Mand eller en Socialdemokrat, der er Forsvarsminister, bliver der Ro om den Slags Sager; men naar det er en Venstremand, tror man, man kan gøre Politik paa den

Slags Angreb paa Befalingsmænd i Hæren. Det er Angreb, som rettes af politiske Grunde, og den Uro, der rejses, rejser man af politiske Grunde. Den Affære, der er Tale om her, og som nu er belyst, er ganske aabenbart — det fremgaar af hele Sagens Behandling her — rejst af politiske Grunde; det er der ikke et Menneske i Landet, der tager fejl af.

N. Johan Laurson: Der er et enkelt Punkt, som jeg ikke synes, der er lagt tilstrækkelig Mærke til i denne Sag, og som det har undret mig lidt, at man fra den Side, der angriber Hæren, helt har overset. Den menige Soldat, Jørgensen, blev fremstillet for to Læger i Aabenraa, først den civile Læge og saa Sygehuslægen. Den første faar den Oplysning, at Soldaten er blevet syg under Vejs; det synes mig naturligt, at den syge Mand da havde oplyst Lægen om, at den Sygdom var konstateret, allerede inden han afrejste fra København. Endvidere mener jeg, at han paa Høspitalet, naar der var Tale om Udskrivning, kunde have omtalt, at det var sagt til ham af en Læge, at et Ophold paa Garnisons Sygehus vilde være omtrent to Maanedere. Saa-danne Meddelelser vilde have været vejledende for de to Læger i Aabenraa, og man tør vel gaa ud fra, at en Soldat har Mund og Mæle ogsaa overfor en Læge.

Stilling: Naar Spørgsmaalet er, om en Patients Behandling har kostet ham Livet eller ej, kan vi Mennesker jo ikke komme videre end til et vist Punkt. Men i Tilfælde, hvor der, som her, er konstateret en indre Blødning, som skyldes Sprængning af et Blodkar, ved vi alle — og det vil Lægerne i dette Ting indrømme —, at hvis Patienten kommer rettidig under Behandling, vil han i de allerfleste Tilfælde kunne helbredes. Det er derfor ikke ganske med Urette, at jeg siger, at den Efterladerhed, som her er udvist, har, saa vidt Mennesker kan se, kostet vedkommende Soldat Livet.

Den højtærede Forsvarsminister bebrejdede de socialdemokratiske Blade, at de kørte frem med den ene Militærhistorie efter den anden, og navnlig efter Generalstrejken var det blevet helt vildt i den Henseende. Jeg maa dog konstatere, at den højtærede Forsvarsminister læser de Angreb med stor Opmærksomhed og tager Hensyn til dem. Det er ikke saa længe siden, at han nedsatte